UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

ſolis fuerunt in mora restituēdi fideicomissum, quo
ad illa tempora, & actiones ipso iure in fideicōmissariū trā
ſeunt, vt habet in d.l. penul. C. ad trebell. atq; ex hoc ſe-
quitur, q̄d ipsi fideicōmissariē potuit cōpetere remediū
d.l. pio, p Bar. & alios ibi: Quia primo respondet, q̄
illa pio, p Bar. & alios ibi: Quia primo respondet, q̄
ante, quā Maria petierit se immitti ex
remedio d.l.fi. ipse Petrusmaria, eiusq; hēdes, q̄ erant
possessione bonorū hēditatis, nō fuerunt in aliqua
mora constituti, nec ad restituendū interpellati eo mo-
do, quo de iure debuerūt iuxta ea, q̄ habentur in l. fidei-
commissaria, & in l. sed si alio cū sequē. ff. ad trebell. iun
cta ibi ex legati causa cū ibi no. ff. de verb. ob. Præte-
rea q̄ secūdo ſi fideicōmissarius, q̄ habet facultatē in
ſtitui, ppria auctoritate à testatore, pcurrat cū hæ-
redē grauato circa immissionē, & apprehēsionē pos-
ſessionis ex beneficio d.l.fi. prefert his ipsi fideicōmis-
ſario, & his dicit legitimus pdictor, q̄a pōt illius im-
missionē impedire, & dicere, ego prius debeo immit
ti & ſuccēdere in possessione mea, vt colligit ex ijs, q̄
notat Bal. in pſi. 335. incip. veritas est ista in j. lib. quē
autem & sequit Decius in pſi. 84. col. 2. Et ex his pclu-
ditur, et ad fauorē Petrimariæ, vel suorū hæredum.

SVMMARIVM.

1 *Vera reuocationis tenutæ datæ, & immissionis factæ ex beneſi
cio l.fin. C. de edic. diui adria. toll. fit per officium iudicis summa
rie, non ut diuinitentari aliquod possessorium, sed ex quoddam
iudicio summario, & extraordinario.*

2 *Tenuta itaque iusta causa est reuocanda, & qui illius reuoca
tionem petit possit, quidque in hac controuersia quærendū sit.*

3 *Ex ratione l. C. de edic. diui adr. toll. soli hæredi vniuersali, &
omnibus.*

4 *Omnibus ex testamento, non autem ab intestato, & per
mortem extinguitur num. 5.*

EPITOME.

Decisio reuocationis tenutę, & immissionis ex be
neficio l.fin. C. de adic. diui adria. toll. factæ tanquam
quæ non continet aliquod ordinarium possesso-
rium, sed iudicū summarium, & extraordinarium,
quæque in eo quærendum & cognoscendum sit.

CONSILIVM LIX.

REVERENDE, ac Excellētissime dñe
Auditor, vidi diligēter Processum in cā
illorū de Bobus ex vna, & illorū d Puteo
ex altera, & i veritate nō dicit intētatum
aliquod possessorium ordinariū retinēdę, nec adipi-
scendę, sed quoddam iudicium summarium, & extra
ordinariū, implorando officiū iudicis super reuoca-
tione tenutæ, & immissionis factæ, & adeptę ex bene
ficio l.fi. C. de edic. diui adria. toll. p illos de Puteo pē-
dentes hēredes cuiusdā Vincētij de Bobus, † quod, vt di
citur esse quoddam iudicium summariū, & ex-
traordinariū, mediante officio iudicis secūdū formā
l. pio p §. si sup rebus ff. de re iud. in quo iudicio
aliter nō discutit, nec disputat, q̄s sit possessor,
solum, q̄ reuocetur, & annulletur tenuta data, vt
terminis declarat Bar. in d.l.fi. in vltri. col. C. d edic.
diuin. toll. cū quo cęteri omnes doctores ptrāseūt;
quia reuocatio tenutæ p officiū iudicis, & sum
mariē, vt in d.l.fi. & in l. 5. §. si fortè cū ibi no. ff. de dā
no infecto, l. hæc aūt §. ptor ait ff. qbus ex cau. in poſſ.
eis de die §. diuersum ff. q̄ satisd. cogant; Et hæc peti-
tio maximē i terminis nostris ñ ptinet petitoriū, nec
possessoriū retinēdę, q̄a ista fiūt, & expediunt p sua
media ordinaria in iudicio ordinario; huiusmodi
vero petitio reuocationis summariē, & extraordinariē
p officiū iudicis, vt p Bar. in d.l.fi. in vlt. col. q̄ ppriē lo
quit, qñ q̄s venit directò, petendo cassari, & reuocari
immissionē iam factā ex beneficio d.l.fi. Et inter alia
cōcludit, q̄ si perēs reuocationē nō alleget, nec dicat
se possedisse tēpore datæ tenutæ, vel factæ immissio-
nis, sed aliquid aliud, quod sit exclusiuū beneficij d.l.
fi. tūc immissio, & tenuta p iudicē, cui' officiū fuit im
ploratū super reuocatione, irritabit, reuocabit, & an-
nullabit p tex. in l.j. §. fi. & §. hæc verba ff. ne vis fiat ei,
l. cū nemo §. subuētū ff. de fideicom. liberta. l. fulcini'
§. qd̄ si in diē ff. qbus ex cau. in poſſeat, & in hac ptra-
dictione nō erit necessarius libel', sed pcedit summa
riè iudicis officio secundū formā d.l. à diuo pio §. si
super rebus, vbi est tex. notabilis de hoc, q̄ tūc solum
dicat agi super relaxatione, & reuocatione tenutę, &
immissionis sumariē p officiū iudicis, nā † vbicunq;
tenuta est data absque iusta causa, illa est reuocanda,
& in reuocatione, seu in ptrouersia huius reuocatio-
nis, nō est quærēdū, qs possideat, & an qs sit tenendus
in possessione, sed solum, vtrū tenuta sit de iur valida,
& data ex iusta cā, & in casu à iure pmisso, ad quæ pe
tenda admittit ille cuius interest. d.l.fi. §. sin aūt, & i fi.
ver. C. de edicto diui adria. toll. ibi siue missus est, &
facit tex. in d.l. de die §. diuersum cū §. pceden. Et iste
est ppriè casus noster, in quo illi de Puteo ingressi
fuerūt possessionē dom' olim Vicētij defuncti eorū
patruelis ex beneficio d.l.fi. put ex pcessu apparet fo-
lio 6. & 7. facta aūt dicta immissione illi de Bobus, ad
quos vt ad hēdes d iure spectabat hēditas dicti Vicētij
p parte, exclusis dictis de Puteo, cōparuerunt corā R.
D.V. implorādo officiū iudicis, & summariē, pcedē-
do petierunt principaliter dictā immissionem, & te-
nutam reuocari, & annullari nō asserēdo nec allegā-
do, se tēpore immissionis possedisse, nec fuisse, in pos-
sessione, nec ēt, q̄ ipsi non fuerint citati tēpore datæ
tenutæ, sed allegando alia, ppter q̄ tenuta est reuocā
da, & irridanda, vt in pcessu in folio 3. vnde nō est cō
siderādū, nec cognoscendū, quis sit in possessione, &
quis ī possessione sit tuendus ex eo, q̄d melius proba
uerit de possessione sua, sed solum est videndū, vtrū
tale quid p illos de Bobus fuerit allegatum, & ded-
ctum, quod sit exclusiuum beneficij d.l.fi. quoniam si
tale quid fuerit deductum, & allegatum, & probatū,
quod sit exclusiuum dicti remedij l.fi. tunc ad officiū
iudicis solum spectat irritare, & reuocare immissio-
nem, & tenutam, vt in terminis nostris voluit Barto.
in d.l.fin. in vlt. colum. ¶ Sed modò videamus, an pro
parte illorū de Bobus petentium immissionē reuo-
cari, fuerit deductum, & allegatum tale quid, quod sit
exclusiuum remedij, & beneficij d.l.fin. & absque du
bio dico, quòd sic, † nam in primis allegatum fuit,
quòd ipsi non erant hæredes, prout in veritate de
iure non sunt, vt latius dixi in primo meo consilio
facto ad fauorem illorum de Bobus contra illos de
Puteo, & beneficium d.l.final. datur soli hæredi vni
uersali, & nō alij d.l.fin. cum ibi not. per Bart. & omnes;
item Vincentius defunctus, cuius hæreditate,
& bonis agitur, decessit ab intestato, nullo cōdito te-
stamento, vt probatum fuit pro parte illorum de Pu
teo; Item nullum testamentū fuit exibitum, ergo ma
manifestè constat, † quòd nō potuit de iure compete
re dictum remedium d.l.fin. quòd non datur, nec cō
petit hæredibus venientibus ab intestato, sed solum
ex testamento, illo exhibito iudici non vitato, nec cā
cellato d.l.fi. & ibi est gl. in uer. depositionibus, & do-
cto. oēs sequūtur ibi, & est verissimū, Prętereà † allega
tū fit p dictā immissionem, q̄ illa de iure nō poterāt
peti, nec fieri ex eo, quia elapsum erat tps decē anno
rum à die mortis defuncti, de cuius hēditate, & bonis
agebatur, vt apparet ex dictis testiū examinatorū ab
vtraq; parte, & ēt ex pfessione partis aduersæ, vt in p-

cessū ꝑstat, & istud dicit esse exclusiuū dicti remedij d. l.fi. vt colligit ex tex. in terminis ī d. l.fi. in fi. verbis ibi manifestissimū ē nō solū immissionē, sed ēt ipsā principalē causam esse sopitā, & ita volunt omnes doctores, Bar. Bal. Salice. Alex, & alij. ī d. l.fi. ꝑ illū tex. & hoc clarius cautū est per statutū huius ciuitatis sub rub. qd̄ post annū à die mortis &c. ī §. post vero decē annos, in quo cauet, qd̄ post decē annos à die mortis illius, d̄ cuius hr̄ditate agitur, nullus ēt, q de iure esset hr̄s, possit ingredi tenutā ex beneficio d. l.fi. vel ex simili beneficio, qa elapso illo tēpore decē annorū beneficiū d. l. fi. vel aliud illi simile cessat, & non cōpetit, vt in d. statuto: Preterea cauetur ꝑ aliud statutū positū sub rub. quod nullus occupet poss. rei hæredit. q̄ nemini alij, quā hr̄di liceat, mortuo possessore, bona possessa à d̄functo īgredi ꝓpria auctoritate, seu cū iudicis auctoritate, nec hr̄di, nisi ꝑ parte, qua est hr̄s, alioquin si qs ꝗfecerit ipso iure, & facto cadat ab oī cōmodo, & iure ipsius possessionis, & si ille, q fuit īgressus, q nō fuerit hr̄s, hr̄di possidere volēti restiterit, & ꝗdixerit in iudicio ꝑ se, vel ꝑ alū, ipso iure, & facto cadat ab oī iure, qd̄ haberet in illis bonis, sed illi de Puteo nō sunt hr̄des ī totū, nec ꝑ aliqua parte, ergo ipsis nō fuit licitū ingredi dicta bona, & ideo ex quo fuerūt īgressi ēt auctoritate iudicis, ipso facto dicunt̄ cecidisse, & priuati sunt omni iure, & cōmodo possessionis, quā fuerūt ingressi; quo fit, vt nihil eis ꝓsit, ꝓbasse se possedisse, & īgressos fuisse bona, de qbus agit, quoniā ex quo nō sunt de iure hr̄des, non possunt se fundare in dicta possessione, cū illius iure, & cōmodo ipso facto dicātur priuati, & maximè cū ipisi de Puteo in iudcio restiterint, & ꝗdixerīt illis de Bob⁹ hr̄dibus ꝑ parte sua posidere volētib⁹, & ista ē mera veritas. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Causa finita per plures sententia, quæ in rem iudicatam transiuerunt, nō est amplius super illius diffinitione insistendum.*

2 *Testamentum nō abolitū, nec cancellatū sicut ad fauorē hæredis rem notariam facit in remedio l.fi. C. de edic. diui adr. tollen. ad missionem in possessionem bonorum obtinendam, ita & contra hæredem ad ipsum excludendum rem notariam faciet.*

3 *In remedio d. l fin. contradictor legitimus est oponens ius, quod à defuncto habuit, maxime si de illo constet incontinenti.*

4 *Immissionē bonorum ex remedio d. l. fi. impedit habens ius, siue titulū à testatore, aut ab hærede, & an possessio haberi debet.*

5 *Possessio sine vitio, & ex tit. præcedenti præsumitur maximè in mulier post mortem uiri bona illius retinente pro dotibus suis: Idem in retinente bona legata propria auctoritate, præsertim si facultas ei propria auctoritate retinendi data sit.*

6 *Mulier habēs bona mariti hypothecata, illo mortuo, ꝑt ī bonorū retētione, ꝓpria auctoritate permanere, & illa dicit possidere.*

7 *Legatum, eiusque possessionem propria auctoritate apprehendēdi facultas quibus ex verbis data censeatur.*

8 *Filius hęres in testamento patris scriptus, nō obstante cuiuscunq; contradictione, debet mitti in possessione suę legitimæ, & bonorū, in quibus alteri usus fructus relictus esset, saluo iure possessionis naturalis usufructarij.*

9 *Legatarius, qui possessionē propria auctoritate apprehendit, qū sit legitimus contradictor, nē hæres scriptus in possessionem bonorum legatorum mittatur.*

10 *Iudex ꝑ processum ad vlteriora tacitè censetur ꝓnuntiare esse ad vlteriora procedendū, nō obstāte oppositione, nisi fuerit appellatū, & processus valet, superque eo est indicādum, & nu. 17*

11 *Sententia, quòd sit ad vlteriora procedendum, & præfixio termini ad probandum, dicitur interloquutoria.*

12 *Et quoad iudicem in rem iudicatam non transit, sed quandocunque ab illo ante diffinitiuam sententiam reuocatur.*

13 *Interlocutoriæ reuocatio re non integra facta siue expressè, siue tacitè valet, parte non appellante, neque contradicente.*

14 *Ordinis iuris omissio, et peruersio qū processum vitiet, & nullat tanquam sententia sed vt pactum.*

16 *Sentēciæ nullitas aliūde ꝓueniens, quā ex errore in sententia expresso, si de ea semel cognitū fuit, nō pōt amplius opponi, sententia confirmatoria in rem iudicatam transit, nisi appellationis suæ an vero domicilij originis.*

18 *In testamento forensis cuius loci statuta seruanda sint, omnia.*

19 *Statuta forenses, & sibi non subditos ligare possunt.*

20 *Statuta simpliciter loquentia, & circa personas disponentia forenses in loco etiam existentes non extenduntur.*

21 *Habitans in aliquo loco, vbi ad honores assumptus sit, & honores habeat, incola illius loci dici potest, sed discedens ab illo & ad locum originis reuertendo incolatum illum, & domicilium mutat, & amittit.*

22 *Domiciliū nō cōtrahit habitās alicubi cā alicuⁿ officij exercēdi.*

23 *Scholaris extra locū suæ originis in studio manens domicilium nō cōtrahit, nisi quibusdā concurrentibus, quæ hic enumerantur. Idē in alio quolibet ex causa tēporali alicubi habitante.*

24 *Domicilium nō costituitur ex sola domus, & bonorū possessione.*

25 *Habitatio decennalis in aliquo loco quando animum manendi ibi domicilium arguat.*

26 *Officialis temporalis domicilium in loco officij non contrahit, sed officialis perpetuo, qui tamen nō mutat domicilium, sed domicilium domicilio originis adiungit.*

27 *Domiciliū absque animo ꝑpetuo habitādi extra locū originis acquiritur, ēt si maiorē partem suarum fortunarū ibi habeat.*

28 *Domicilium nō mutat habenes animum redeūdi, etiam si ex loco originis recedens cum rebus suis aliò se transferat.*

29 *Et si ad locum originis, illo domicilio relicto, reuertatur, ꝓnet simpliciter de domicilio originis.*

30 *Statuto loci originis, & statuto domicilij simplicis contrariis uicem disponentibus, illud originis seruandum est.*

31 *Statutum permitens aliquid etiam non conforme iuri, omnia in bonis vbique positis locum habet.*

32 *Statutum in personam loquens nec forensem, nec illius bona territorio statuentium sita obligat: secus si in rem loquatur.*

33 *Dos in certa quantitate à testatore cū iuramento confessa, quę relatione ad aliquod instrumētum postea relictum, probetur absque alia probatione quantitatis illius.*

34 *Neque tunc exceptio non numeratæ dotis opponitur.*

35 *Dos probatur, & debetur per confessionem à testatore iuramento factam, secus si sine iuramento.*

36 *Confessioni à testatore in testamento factæ cum iuramento, & cum clausula ex certa scientia hæres stare tenetur, prout potest prætextu erroris reuocare, secus si sine iuramento.*

37 *Clausula ex certa sciētia ēt sine iuramēto operatur, si in fraudem, vel cōfessioni stet, nec ꝑsumat error, vbi aliàs fieret.*

38 *Statutum simpliciter loquens non comprehendit ea in testamento.*

39 *Et noui iuris introductiū loquens de contractibus tantum, & vltimam voluntatem non extenditur, nec è contra.*

40 *Dotis confessio simpliciter facta non valet, expressè tamen in testamento confirmata, & relicta morte confirmatur, & magis si iuramentum adijciatur.*

41 *Confessus cū iuramēto vera esse contēta in instrumēto, non potest exceptioni non numeratæ &c. iuramentum adimplere tenetur.*

42 *Confessio debiti duplex, & geminata multum operatur, vbi tum tempus inter vtranque debeat interuenire.*

43 *Dos debetur, nec dicit simpliciter cōfessata, qū vltra illius confessionē ēt simplicem adsint conectūræ inferentes eam non esse simulatam, & aliquæ huiusmodi coniectūræ hic enumerantur.*

44 *Donatio propter nuptias similis est doti, in cuius recompensationem ea à marito vxori fit.*

45 *In legitima debita iure naturæ quisetiam quoad vsum fructum tantum grauari non potest.*

46 *Maritus vxori per viā vltimæ voluntatis validè relinquere licet illi inter viuos donare nequeat.*

47 *Vxor verè vsufructuaria omniū bonorum à marito in dotem.*